

УДК 378.014:37.015.3

DOI <https://doi.org/10.12958/1817-3764-2026-1-163-169>

Молнар Єва Романівна,

асистент кафедри філології

Закарпатського угорського університету імені Ференца Ракоці II,

м. Берегове, Україна.

molnar.eva@kmf.org.ua

<https://orcid.org/0009-0009-5785-5214>

Фодор Катерина Йосипівна,

доктор філософії, доцент,

доцент кафедри філології

Закарпатського угорського університету імені Ференца Ракоці II,

м. Берегове, Україна.

fodor.katalin@kmf.org.ua

<https://orcid.org/0000-0002-5086-0944>

Гнатик Каталін Бейлівна,

доктор філософії, доцент,

доцент кафедри філології

Закарпатського угорського університету імені Ференца Ракоці II,

м. Берегове, Україна.

hnatik.katalin@kmf.org.ua

<https://orcid.org/0000-0003-4975-6266>

МЕТОДИЧНІ МОЖЛИВОСТІ НАВЧАЛЬНО-ОРІЄНТОВАНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Постановка проблеми. У сучасних умовах розвитку освіти зростає потреба у формуванні у студентів практичних умінь, здатності до самостійного мислення, комунікації та ефективної взаємодії у команді, а не лише теоретичних знань. Традиційні методи викладання, які орієнтуються переважно тільки на пасивне сприйняття інформації, дедалі більше втрачають свою прийнятність у підготовці конкурентоспроможних фахівців. Саме тому актуальним є впровадження сучасних інтерактивних методів навчання, які сприяють активній участі студентів у навчальному процесі та підвищенню якості засвоєння знань. Суть інтерактивних методів навчання полягає в організації такого освітнього процесу, який активно залучає більшість студентів до навчання та надає їм можливість обговорювати свої знання та думки. Це дозволяє створити динамічну атмосферу,

де кожен учасник може вільно висловлювати свої власні ідеї та проблеми, які можуть виникнути у процесі навчання. Завдяки використанню даних методів розвиваються не тільки когнітивні навички студентів, але й формується емоційна взаємодія між учасниками навчального процесу, що сприяє ефективному та гармонійному освітньому середовищу (Пометун, Пироженко, 2004).

Г. Д. Браун також підкреслює, що інтерактивне навчання не лише метод, а й загальний підхід, який насамперед передбачає активну участь студентів. Студенти виконують завдання в групах, обговорюють поставлені питання та розв'язують задачі, що призводить до розвитку їхніх комунікативних вмінь. Завдання можуть бути індивідуальними чи груповими, і при виконанні завдань викладач не лише передає знання, а й виконує роль модератора, підтримує

активну взаємодію та допомагає студентам на кожному етапі навчання (Brown, 2001).

Умови, які сприяють активній участі всіх студентів у навчальному процесі є метою інтерактивного навчання. Важливо, щоб учасники не лише розуміли, що відбувається, але й могли взаємодіяти, впливати один на одного та робити свій внесок, формуючи атмосферу дружби та взаємної підтримки. Серед найпоширеніших методів є рольові ігри, мозкові штурми, метод випадків, презентації та обговорення. Вони допомагають розвивати навички спілкування, логічне мислення, а також сприяють розвитку різних інтелектуальних здібностей, таких як аналіз, синтез, порівняння та узагальнення (Пометун, 2007).

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Організовуючи освітній процес у межах традиційної школи, вчитель передусім зосереджується на змісті та структурі власної педагогічної діяльності.

У планах-конспектах уроків, як правило, детально описується діяльність саме педагога, тоді як активність учнів залишається другою. Як у процесі планування, так і під час проведення заняття вчитель виступає центральною фігурою навчального процесу: він організовує роботу класу, пояснює навчальний матеріал, ставить запитання, контролює поведінку учнів, вимагає дисципліну та обмежуючи їхню рухову й комунікативну активність.

За таких умов позиція учня на уроці є чітко визначеною – він залишається пасивним слухачем, якому лише інколи надається можливість продемонструвати свої знання. Водночас стратегія інтерактивного навчання суттєво змінює цю модель, розглядаючи учня передусім як активного учасника освітнього процесу, залученого до співпраці та обміну думками (Пометун, 2007). Таким чином методи активного навчання дозволяють адаптувати освітній процес та навчання відповідно до потреб основних учасників (Arrosagaray et al., 2019).

Існує велика кількість методів та конкретних стратегій, які сприяють підвищенню ефективності навчального процесу та ставлять у центр уваги його головних учасників – самих студентів.

Кооперативне навчання, проблемно-орієнтоване навчання, проєктна діяльність, рольові ігри та учнів-центровані дискусії є важливими складниками сучасного освітнього процесу, орієнтованого на активну участь здобувачів освіти. Їхнє застосування сприяє формуванню інтерактивного, учнево-орієнтованого середовища, у якому студенти залучаються до спільної діяльності, розвитку критичного мислення та вдосконалення комунікативних умінь. Завдяки їм здобувачі освіти отримують можливість самостійно набувати знання, осмислювати навчальний матеріал і ефективно застосовувати набуті компетентності у своїй практичній діяльності (Westwood, 2008). Тому для досягнення максимальної ефективності освітнього процесу необхідно є застосувати сучасні інтерактивні методи навчання (Антюшко та ін., 2022).

Метою даної статті є дослідження сучасних інтерактивних методів навчання та їхнього впливу на формування активної пізнавальної діяльності студентів, розвиток їхніх комунікативних, когнітивних і соціальних навичок, а також підвищення ефективності освітнього процесу в цілому. Стаття спрямована на визначення основних принципів, стратегій та методів інтерактивного навчання, які забезпечують насамперед учнево-орієнтований підхід, а також на аналіз їхньої практичної цінності у процесі підготовки конкурентоспроможних фахівців.

Методологія та методи дослідження. У процесі роботи здійснено аналіз, порівняння та узагальнення вітчизняних і зарубіжних науково-методичних джерел для визначення структури та класифікації інтерактивних освітніх методів. На основі теоретичного аналізу систематизовано підходи до організації інтерактивного навчання та визначено методичні умови їх ефективного впровадження в освітній процес. На основі теоретичного узагальнення сформульовано висновки щодо методичних можливостей інтерактивних методів навчання, доцільності їх використання та їхню рол у підвищенні якості навчання.

Виклад основного матеріалу. Впровадження інтерактивного навчання зумовлює суттєве переосмислення ролей учня

та педагога, і це безпосередньо відбивається на характері їхньої діяльності в освітньому процесі. Навчальна взаємодія все більше набуває діалогічного характеру, в основі якого лежить рівноправне партнерство між викладачами і здобувачами освіти. Така модель взаємодії передбачає:

- відкритість педагога до різних поглядів,
- заохочення ініціативності та активної участі учнів,
- визнання їхнього права на власну позицію й аргументовані судження (Пометун, 2007).

У свою чергу, цей підхід дозволяє значно посилити увагу до індивідуальних досягнень кожного студента та підвищити їхній рівень успішності завдяки постійному моніторингу і коригуванню навчального процесу (Drake & Walz, 2018).

Водночас учитель відмовляється від авторитарного підходу та уявлення про винятковість власної думки, створюючи умови для спільного обговорення, пошуку рішень і конструювання знань у процесі навчального співробітництва перестає бути лише джерелом і транслятором готових знань і набуває функцій організатора та фасилітатора навчального процесу (Пометун, 2007). Основним завданням викладача стає створення таких педагогічних умов, за яких студент отримує можливість глибше опановувати фахові знання, цілеспрямовано розвивати професійні й особистісні якості. За таких умов здобувачі освіти вчаться самостійно приймати рішення в ситуаціях невизначеності, виявляти й формулювати проблеми, конструювати кілька можливих стратегій їх розв'язання, а також ефективно взаємодіяти в колективі та працювати в команді (Авдєєнко, 2016).

Г. Д. Браун також акцентує увагу на важливості когнітивних процесів у навчанні, а також на значенні соціальних взаємодій між студентами та викладачами. Взаємодія між учасниками процесу є основою для розвитку мовних та комунікативних навичок студентів. У своїй роботі він перелічує декілька стратегій, які можуть відігравати значну роль у процесі навчання.

Проектно орієнтоване навчання передбачає, що студенти працюють над довгостроковими завданнями, які спрямовані на розвиток практичних навичок і знань, що можна використувати в реальному житті. Цей підхід дозволяє учням поєднати теоретичні знання з реальними практичними досвідами. Крім того, групова робота над проектами стимулює співпрацю, а також мотивує студентів шукати творчі способи вирішення проблем (Brown, 2001).

У кооперативному навчанні акцент робиться на співпраці між студентами, де вони навчаються один від одного і разом досягають спільних результатів. Використання групових завдань та обговорень дозволяють студентам обмінюватися знаннями та ідеями, що сприяє більш глибокому розумінню матеріалу. Такий підхід також розвиває соціальні навички, адже студенти повинні вміти працювати в команді та ефективно взаємодіяти. Кооперативне навчання дозволяє учням активно брати участь у навчальному процесі, допомагаючи один одному та розвиваючи свої комунікативні навички (Westwood, 2008).

Г. Д. Браун також підкреслює, що найефективніше студенти навчаються, коли активно будують своє знання, а не пасивно сприймають інформацію. Це означає, що учні набувають знання не лише через запам'ятовування фактів, але й через розуміння та застосування набутого досвіду. Вчителі повинні створювати такі завдання, які спонукають студентів активно працювати, наприклад, проблемно орієнтовані вправи або колаборативні проекти, що сприяють розвитку їхніх умінь (Brown, 2001).

Г. Д. Браун вважає, що студенти повинні якомога більше взаємодіяти з мовою в реальних ситуаціях. Це дозволяє їм не лише засвоювати теоретичні аспекти, але й активно використовувати мову на практиці. Для цього важливо включати в навчальний процес рольові ігри, розмови та інші активності, що відтворюють реальні мовні ситуації (Brown, 2001). Навчання мови – це не лише засвоєння теоретичних знань, а й активне їх використання в реальних умовах. Браун рекомендує проводити усні практики, ситуаційні вправи та рольові ігри, щоб студенти могли впевнено

використовувати мову в різних контекстах і ситуаціях.

Навчання через вирішення проблем також є ефективним методом, що сприяє розвитку активного навчання та самостійності студентів. У рамках цього підходу студенти працюють над реальними або змодельованими проблемами, застосовуючи як теоретичні, так і практичні знання для пошуку рішень. Завдяки такому методу студенти не просто засвоюють готові знання, а активно формують їх через процес вирішення конкретних завдань, що стимулює розвиток критичного мислення. Цей підхід допомагає не лише поглибити знання, а й розвивати навички вирішення проблем та адаптації до реальних життєвих ситуацій (Westwood, 2008).

Дослідники підкреслюють важливість застосування інноваційних методів та технологій у навчальному процесі, зокрема тих, що базуються на інтерактивному підході. До таких методів належать кооперативне навчання, робота в малих групах, мікрОВикладання, спільне викладання, мікрогрупОВі обговорення та асинхронні дискусії (Іконнікова, 2019). Серед інших методів можна виділити діалоги, дебати, вправи з незакінченими реченнями, мозкові штурми, відкриті форуми, аналіз ситуацій та тренінги. Крім того, ефективно використовуються різноманітні інструменти, такі як інтерактивні дошки та інші технології для оптимізації навчального процесу (Koval & Masliuk, 2018).

Дискусії та дебати є потужними інструментами для розвитку критичного мислення та комунікаційних навичок студентів. У процесі дискусій учні мають можливість обговорювати різноманітні теми, представляючи та захищаючи свої погляди. Це сприяє розвитку навичок аргументації, активного слухання та вміння переконливо виражати свої думки. Дебати та дискусії є важливими елементами учнів-орієнтованого навчання, оскільки вони стимулюють учнів до активної участі в процесі навчання, допомагають формувати власні погляди, а також сприяють взаємодії з іншими учасниками процесу, що покращує розуміння та повагу до різних точок зору. Таким чином,

цей метод розвиває не тільки інтелектуальні, а й соціальні навички студентів, готуючи їх до реальних ситуацій.

Навчання через вирішення проблем та ситуативне навчання є ефективними методами учнево-орієнтованого підходу, спрямованими на активізацію пізнавальної діяльності студентів. У межах цих методів студенти працюють із реальними або змодельованими проблемами, використовуючи теоретичні знання та практичний досвід для пошуку обґрунтованих рішень. Такий метод сприяє формуванню самостійності, розвитку критичного мислення та здатності аналізувати навчальні ситуації. Ситуативне навчання, своєю чергою, передбачає залучення студентів до навчальних ситуацій, наближених до реальних життєвих умов, у яких вони мають приймати рішення та відповідати за їхні наслідки. Це забезпечує навчання через практичний досвід, активізує пізнавальну діяльність і сприяє розвитку навичок прийняття рішень. Обидва методи створюють умови для активної участі студентів у навчальному процесі та орієнтують навчання на формування практично значущих компетентностей (Westwood, 2008).

Інтерактивні вправи на активне слухання показали позитивні результати у професійному становленні майбутніх філологів: підвищувалася мотивація та зацікавленість студентів у проведенні нетрадиційних занять, побудованих на взаємодії всіх учасників освітнього процесу; вдосконалювалися комунікативні навички студентів, зокрема здатність висловлювати власну думку, слухати співрозмовника, адекватно сприймати інформацію та забезпечувати її розуміння іншими; вдосконалювалася здатність розуміти співрозмовника, осмислювати й аналізувати зміст отриманої інформації, що забезпечувалося системним підходом до кодування та декодування навчального контенту; студенти навчалися доцільно використовувати професійну лексику та термінологію, яка спочатку була новою, зокрема пояснювати складні процеси та явища, розширюючи власний словниковий запас; розвивалися вміння уважно слухати й правильно інтерпретувати інформацію, уникати типових

помилки у спілкуванні (перебивання, передчасні висновки, неправильне розуміння чи доповнення думки співрозмовника власними припущеннями); формувалися навички мовленнєвої культури та педагогічної майстерності, оскільки комунікативний стиль відзначався плавністю, врівноваженістю та відсутністю напруженості, що дозволяло концентрувати увагу на змісті обговорюваного матеріалу (Гнатик, Фодор, Тор, 2024).

Інтеграція інтерактивних технологій у навчальний процес дає змогу впровадити системний динамічний підхід (Serrano et al., 2019). Це передбачає постійну адаптацію та оновлення методів навчання в реальному часі сприяє більш ефективному залученню студентів до навчального процесу, оскільки надається можливість гнучко реагувати на потреби та інтереси учасників.

Висновки та перспективи подальших досліджень. У результаті проведеного аналізу можна дійти до висновку, що застосування сучасних інтерактивних методів навчання є важливою умовою підвищення ефективності

освітнього процесу. Використання кооперативного навчання, проблемно-орієнтованих завдань, проєктної діяльності, рольових ігор та учнів-центрованих дискусій сприяє активізації пізнавальної діяльності студентів, розвитку їхнього критичного мислення, комунікативних і соціальних навичок.

Інтерактивні методи створюють умови для формування навчальної мотивації, підвищення зацікавленості та активної залученості студентів до навчання. Важливим елементом є розвиток навичок самостійної роботи й командної взаємодії. Водночас змінюється роль викладача, який виступає не лише джерелом знань, а організатором і фасилітатором навчального процесу. Методи активного навчання підвищують рівень продуктивності та самореалізації як студентів, так і викладачів завдяки активізації освітнього процесу (Benta, Bologna, Dzitic, 2015).

Таким чином, інтерактивний, учнево-орієнтований підхід забезпечує формування професійних та особистісних компетентностей майбутніх фахівців.

Література

1. Пометун О. І., Пироженко Л. В. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання : наук.-метод. посіб. Київ : А. С. К., 2004. 192 с.
2. Brown H. D. Teaching by principles: an interactive approach to language pedagogy. London : Longman, 2001. 480 p.
3. Пометун О. Енциклопедія інтерактивного навчання. Київ, 2007. 141 с.
4. Arrosagaray M., González-Peiteado M., Pino-Juste M., Rodríguez-López B. A comparative study of Spanish adult students' attitudes to ICT in classroom, blended and distance language learning modes. *Computers & Education*. 2019. Vol. 134. P. 31–40. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2019.01.016>
5. Westwood P. What teachers need to know about teaching methods. Camberwell : ACER Press, 2008. 105 p.
6. Інтерактивні методи навчання у вищій школі : монографія / Д. П. Антюшко, В. С. Володавчик, Л. І. Сєногонова та ін. Харків : Видавництво Іванченка І. С., 2022. 189 с.
7. Drake B. M., Walz A. Evolving business intelligence and data analytics in higher education. *New Directions for Institutional Research*. 2018. Vol. 2018, Issue 178. P. 39–52. DOI: <https://doi.org/10.1002/ir.20266>
8. Авдєєнко Ю. В. Застосування методу мозкового штурму в процесі професійно орієнтованого навчання англійської мови у немовних ВНЗ. *Сучасні підходи та інноваційні тенденції у викладанні іноземних мов : матеріали XI міжнар. наук.-практ. конф.* Київ : НТУУ «КПІ», 2016.
9. Іконнікова М. В. Теорія і практика професійної підготовки філологів в університетах США : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.04. Хмельницький : ХНУ, 2019. 608 с.
10. Koval V., Masliuk K. The practical training of students-philologists in the process of professional competence forming. *Філологічний часопис*. 2018. № 1 (11). С. 152–162. DOI: <https://doi.org/10.31499/2415-8828.1.2018.142941>
11. Гнатик К. Б., Фодор К. Й., Тор Т. Г. Використання інтерактивних методів у професійній підготовці майбутніх філологів. *Інноваційна педагогіка*. 2024. № 68, Т. 1. С. 117–121. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2024/68.1.22>

12. Serrano D. R., Dea-Ayuela M. A., Gonzalez-Burgos E., Serrano-Gil A., Lalatsa A. Technology-enhanced learning in higher education: how to enhance student engagement through blended learning. *European Journal of Education*. 2019. Vol. 54. Issue 2. P. 273–286. DOI: <https://doi.org/10.1111/ejed.12330>

13. Benta D., Bologa G., Dzitac I. University level learning and teaching via e-learning platforms. *Procedia Computer Science*. 2015. Vol. 55. P. 1366–1373. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.procs.2015.07.123>

References

1. Pometun, O. I., & Pyrozhenko, L. V. (2004). Suchasnyi urok. Interaktyvni tekhnolohii navchannia [Modern lesson. Interactive learning technologies]. Kyiv : A. S. K. [in Ukrainian].

2. Brown, H. D. (2001). Teaching by principles: An interactive approach to language pedagogy. London : Longman.

3. Pometun, O. (2007). Entsyklopediia interaktyvnoho navchannia [Encyclopedia of interactive learning]. Kyiv [in Ukrainian].

4. Arrosagaray, M., González-Peiteado, M., Pino-Juste, M., & Rodríguez-López, B. (2019). A comparative study of Spanish adult students' attitudes to ICT in classroom, blended and distance language learning modes. *Computers & Education*, (134), 31–40. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2019.01.016>

5. Westwood, P. (2008). What teachers need to know about teaching methods. Camberwell, VIC : ACER Press.

6. Antiushko, D. P., Volodavchyk, V. S., Sienohonova, L. I., et al. (Eds.). (2022). Interaktyvni metody navchannia u vyshchii shkoli [Interactive teaching methods in higher education]. Kharkiv : Vydavnytstvo Ivanchenko I. S. [in Ukrainian].

7. Drake, B. M., & Walz, A. (2018). Evolving business intelligence and data analytics in higher education. *New Directions for Institutional Research*, 2018 (178), 39–52. DOI: <https://doi.org/10.1002/ir.20266> [in Ukrainian].

8. Avdieienko, Yu. V. (2016). Zastosuvannia metodu mozkovoho shturnu v protsesi profesiino oriietovanoho navchannia anhliiskoi movy u nemovnykh VNZ [Application of the brainstorming method in professionally oriented English language teaching in non-linguistic universities]. In *Suchasni pidkhody ta innovatsiini tendentsii u vykladanni inozemnykh mov – Modern approaches and innovative trends in foreign language teaching: materials of the XI International Scientific and Practical Conference*. Kyiv : NTUU “KPI” [in Ukrainian].

9. Ikonnikova, M. V. (2019). Teoriia i praktyka profesiinoi pidhotovky filolohiv v universytetakh SSHA [Theory and practice of professional training of philologists in US universities]. *Doctor's thesis*. Khmelnytskyi : Khmelnytskyi National University [in Ukrainian].

10. Koval, V., & Masliuk, K. (2018). The practical training of students-philologists in the process of professional competence forming. *Filolohichniy Chasopys – Philological Review*, 1 (11), 152–162. DOI: <https://doi.org/10.31499/2415-8828.1.2018.142941>

11. Hnatyk, K. B., Fodor, K. Y., & Tor, T. H. (2024). Use of interactive methods in the professional training of future philologists. *Innovatsiina Pedagogika – Innovative pedagogy*, 68 (1), 117–121. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2024/68.1.22>

12. Serrano, D. R., Dea-Ayuela, M. A., Gonzalez-Burgos, E., Serrano-Gil, A., & Lalatsa, A. (2019). Technology-enhanced learning in higher education: How to enhance student engagement through blended learning. *European Journal of Education*, 54 (2), 273–286. DOI: <https://doi.org/10.1111/ejed.12330>

13. Benta, D., Bologa, G., & Dzitac, I. (2015). University level learning and teaching via e-learning platforms. *Procedia Computer Science*, (55), 1366–1373. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.procs.2015.07.123>

Молнар Є. Р., Фодор К. Й., Гнатик К. Б. Методичні можливості навчально-орієнтованої організації навчального процесу

У статті розглядаються сучасні інтерактивні методи навчання у вищій школі та їхній вплив на активізацію пізнавальної діяльності студентів. Особлива увага приділяється таким підходам, як кооперативне навчання, проблемно-орієнтоване навчання, проєктна діяльність, рольові ігри та учнів-центровані дискусії, що дозволяють студентам активно формувати знання, застосовувати їх на практиці та розвивати критичне мислення.

Проналізовано педагогічні умови, які забезпечують ефективне засвоєння навчального матеріалу і сприяють розвитку комунікативних і соціальних навичок та підготовці студентів до професійної діяльності.

У статті підкреслюється те, що традиційні методи викладання, орієнтовані на пасивне сприйняття інформації, не завжди забезпечують високий рівень засвоєння знань та розвиток практичних компетентностей. Однак, інтерактивні підходи створюють умови для активної участі студентів у навчальному процесі, стимулюють їхню самостійність, відповідальність за власне навчання та здатність приймати рішення у складних ситуаціях.

У роботі відзначається, що інтерактивні методи сприяють формуванню навчальної мотивації, підвищенню зацікавленості та залученості студентів, розвитку навичок роботи у команді, аналізу та узагальнення інформації, а також застосування знань у різних контекстах. Аналізуються переваги і практичні аспекти використання таких методик у підготовці конкурентоспроможних фахівців, та наголошується на необхідності систематичного впровадження інтерактивних технологій у навчальний процес вищих навчальних закладів.

Таким чином, стаття демонструє значущість інтерактивного, учнево-орієнтованого підходу для підвищення ефективності освітньої діяльності та розвитку професійних і особистісних компетентностей.

Ключові слова: методика навчання, інтерактивні методи, студентоцентризований підхід, педагогічні інновації, навчальна автономія.

Molnar E. R., Fodor K. Y., Hnatyk K. B. Methodological possibilities of learner-centered organization of the educational process

The article examines modern interactive teaching methods in higher education and their influence on the activation of students' cognitive activity. Particular attention is paid to such approaches as cooperative learning, problem-based learning, project work, role-playing, and student-centered discussions, which enable students to actively construct knowledge, apply it in practice, and develop critical thinking skills. The study analyzes pedagogical conditions that ensure effective learning outcomes and contribute to the development of communicative and social skills, as well as to students' preparation for professional activity.

The article emphasizes that traditional teaching methods, which are mainly oriented toward the passive perception of information, do not always ensure a high level of knowledge acquisition or the development of practical competencies. Interactive approaches, however, create conditions for students' active participation in the learning process, encourage learner autonomy and responsibility for learning outcomes, and support the ability to make decisions in complex situations.

It is also noted that interactive methods contribute to the formation of learning motivation, increase students' interest and engagement, and promote the development of teamwork skills, as well as the abilities to analyze and generalize information and apply knowledge in different contexts. The advantages and practical aspects of using such methods in the training of competitive specialists are discussed, and the necessity of the systematic implementation of interactive technologies in the educational process of higher education institutions is emphasized.

Thus, the article demonstrates the significance of an interactive, student-centered approach for improving the effectiveness of educational activities and for developing both professional and personal competencies.

Key words: teaching methodology, interactive methods, learner-centered approach, pedagogical innovations, autonomy.

Дата першого надходження статті до видання: 22.12.2025

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 27.02.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 18.03.2026

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

